

पुनर्स्थापकीय न्यायमा अधिकारसम्बन्धी काठमाडौं घोषणापत्र, २०१८

हामी, जो पुनर्स्थापकीय न्याय तथा यसको अभ्यासमा विश्वास राख्नेहरू काठमाडौं, नेपालमा आयोजित पुनर्स्थापकीय न्यायसम्बन्धी दोश्रो नेपाल सम्मेलनमा एकतृत भएका छौं,

विभिन्न परिस्थितिमा न्यायसंग सरोकार राख्ने अपराध वा द्वन्द्व सम्बोधन गर्न पुनर्स्थापकीय न्यायको सान्दर्भिकतालाई मनन गर्दै,

संयुक्त राष्ट्रसंघद्वारा २००२ मा पारित “फौजदारी मामिलामा पुनर्स्थापकीय न्यायको प्रयोगका सम्बन्धमा सामान्य सिद्धान्तहरू” को राष्ट्रसंघीय संकल्पपत्र (ECOSOC Resolution 2002/12) मा समाविष्ट सिद्धान्त र मान्यताहरूलाई विशेषतः पीडित, हानीकर्ता तथा समुदायको अधिकार र सरोकारलाई आत्मसात गर्दै,

निम्न बुँदाहरूसहितको “पुनर्स्थापकीय न्यायमा अधिकारसम्बन्धी काठमाडौं घोषणापत्र” ग्रहण गर्ने निर्णय गर्दछौं :

१. अपराध वा द्वन्द्वको वास्तविक सरोकारवालाहरू भनेका यसबाट प्रभावित हुनेहरू नै हुन् । पीडितलाई फौजदारी कार्यवाहीको हरेक चरणमा पुनर्स्थापकीय न्यायमा पहुँचको अधिकार हुनुपर्दछ, जस्तै : कसैले सुनिदिने; पीडासमन गरिदिने; परिणामका क्रममा आफ्ना कुराहरू राख्ने तथा हानीकर्ताले आफूले पुऱ्याएको हानीबारे जवाफदेही हुने अवसर पाउने । पुनर्स्थापकीय न्याय

कार्यवाहीका क्रममा हानीकर्ताले अपराध गर्नाको कारण बुझ्नु पनि उत्तिकै आवश्यक छ ।

२. न्यायका परिप्रेक्ष्यमा प्रयोग हुने भाषा र सञ्चार पद्धतिलाई पुनःसंरचना गरी नयाँ तरिकाबाट लागु गर्न आवश्यक छ, किनभने परम्परागत/प्रतिद्वन्द्वात्मक र पुनर्स्थापकीय न्याय प्रणालीमा प्रयोग गरिने निश्चित शब्दहरूको अस्पष्ट प्रयोगले पुनर्स्थापकीय न्यायको पूर्ण विकासमा गतिरोध ल्याउँदछ ।

३. हानी तथा हिंसा समाविष्ट सबै घटनामा पुनर्स्थापकीय न्यायका सिद्धान्त र प्रक्रियालाई प्रोत्साहन गरिनुपर्दछ ।

४. पुनर्स्थापकीय न्यायका विधि र विवाद समाधानका संयन्त्रबीचको सम्बन्धबारे सिद्धान्त र अभ्यासमा स्पष्ट पारिनुपर्दछ ।

५. पुनर्स्थापकीय न्याय अभियानको विकास गर्न तथा यसलाई थप मजबुत बनाउन राष्ट्रिय, क्षेत्रीय तथा अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा सम्बन्धहरूको स्थापना गरिनुपर्दछ ।

६. अपराध वा द्वन्द्वका सरोकारवालाले न्यायिक, प्रशासनिक र सामुदायिक सन्दर्भमा पुनर्स्थापकीय न्यायमा पहुँच पाउनुपर्दछ ।

२५ नोभेम्बर सन् २०१८ मा काठमाडौं, नेपालमा ग्रहण गरिएको

NEPAL
INSTITUTE OF JUSTICE